

ΚΥΠΡΟΣ: ΜΙΑ ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΛΗΓΗ

Συντακτική ομάδα:

Αρχισυντάκτρια: Σωματάκη Φωτεινή.

Μέλη: Γεωργιάδου Ελευθερία, Τερζή Θωμαή, Κοσμίδου Ελένη, Λαζαρίδου Κωνσταντίνα, Χατζηκωνσταντίνου Θεοδότα, Πέγιου Παρασκευή.

Για τον διαγωνισμό/πρόγραμμα, ο οποίος τελεί υπό την αιγίδα Α.Ε του Προέδρου της Δημοκρατίας Κυρίου Κάρολου Παπούλια.

Κανένας δεν ξεχνά, τίποτα δεν ξεχνιέται(;)

Ιστορική Αναδρομή

ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ 1192 - 1489

Η Κύπρος βρίσκεται κάτω από την εξουσία των Γάλλων βασιλιάδων της δυναστείας των Λουζινιάν που έχουν έδρα τους τη Λευκωσία.

Το νησί διοικείται με το φεουδαρχικό σύστημα και η Λατινική Εκκλησία ασκεί φοβερές πιέσεις στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ 1489 - 1571

Μοναδικό μέλημα των Βενετών είναι η οικονομική εκμετάλλευση της Κύπρου (εμπόριο, συλλογή φόρων). Γι' αυτό, όταν εμφανίζεται ο τουρκικός κίνδυνος, σπεύδουν να οχυρώσουν τη Λευκωσία και την Αμμόχωστο με ισχυρά τείχη.

Η Λευκωσία υποκύπτει σε σύντομο χρονικό διάστημα στον αρχιστράτηγο του τουρκικού στρατού Λαλά Μουσταφά, ενώ η Αμμόχωστος μετά από 11 μήνες πολιορκίας και αφού προηγήθηκε σθεναρή αντίσταση.

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ 1571 – 1878

Παραχωρούνται στην Ορθόδοξη Εκκλησία προνόμια, που της είχαν αφαιρεθεί από την περίοδο της

Συνέχεια στη σελίδα 8...

Στις 15 Ιουλίου 1974, η στρατιωτική χούντα, που κυβερνούσε τότε την Ελλάδα, και οι Ελληνοκύπριοι συνεργάτες της στο νησί, πραγματοποίησαν πραξικόπημα για να ανατρέψουν τη δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση της Κύπρου.

Στις 20 Ιουλίου η Τουρκία, χρησιμοποιώντας το πραξικόπημα ως πρόσχημα, εισέβαλε στην Κύπρο, κατά παράβαση του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ και των αρχών που διέπουν τις διεθνείς σχέσεις, για να αποκαταστήσει δήθεν τη συνταγματική τάξη και κατέλαβε το 36,2% του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η Τουρκία εξακολουθεί από τότε να περιφρονεί πληθώρα ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών που απαιτούν την αποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων από το νησί.

Τραγικές ήταν οι συνέπειες της τουρκικής εισβολής. Χιλιάδες ήταν οι νεκροί, ενώ περίπου 180.000 Ελληνοκύπριοι που ζούσαν στο βόρειο τμήμα της χώρας - περισσότεροι από το ένα τρίτο του πληθυσμού- εκδιώχθηκαν βίαια από τα σπίτια και τις περιουσίες τους και έγιναν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα.

Βασικές πηγές πληροφοριών:

Κυπριακή Δημοκρατία: www.cyprus.gov.cy - Γραφείο Τύπου & Πληροφοριών: www.pio.gov.cy Υπουργείο Εσωτερικών Κύπρου: www.moi.gov.cy και Κυπριακές/Ελληνικές εφημερίδες.

Μακριά από την πατρίδα

“Ένα από τα αποτελέσματα της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο ήταν ότι 20.000 Ελληνοκύπριοι που είχαν εγκλωβιστεί στις κατεχόμενες περιοχές το 1974, εξαναγκάστηκαν σταδιακά, με εκφοβισμό και στέρση των βασικών τους ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να βρουν καταφύγιο στην ελεγχόμενη από την Κυβέρνηση περιοχή.

Σήμερα, παραμένουν λιγότεροι από 440 εγκλωβισμένοι, κυρίως ηλικιωμένοι.

Πολλοί Τουρκοκύπριοι, εξάλλου, εξαναγκάστηκαν να μεταβούν στις κατεχόμενες περιοχές στο πλαίσιο της τουρκικής πολιτικής για εθνικό διαχωρισμό.

Αγνοούμενος ή νεκρός;

Ως αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής, περίπου 1.400 Ελληνοκύπριοι, πολίτες και στρατιώτες, εξαφανίστηκαν.

Πολλοί είτε συνελήφθησαν από τις τουρκικές δυνάμεις εισβολής και θεάθηκαν σε φυλακές στην Τουρκία, είτε εξαφανίστηκαν μετά τη λήξη των εχθροπραξιών σε περιοχές που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο του τουρκικού στρατού.

Οι περισσότεροι από αυτούς εξακολουθούν να είναι αγνοούμενοι, λόγω της απροθυμίας της Τουρκίας να βοηθήσει στη εξακρίβωση της τύχης τους.

Μια σειρά αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, καθώς και άλλων διεθνών οργανισμών, καταδικάζουν την τουρκική εισβολή και τις άλλες επιθετικές ενέργειες της Τουρκίας εναντίον της Κύπρου, ζητούν την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους κάτω από συνθήκες ασφαλείας και τη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων καθώς και την άμεση αποχώρηση από το νησί όλων των ξένων στρατευμάτων και απαιτούν την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το σεβασμό της ανεξαρτησίας, κυριαρχίας και εδαφικής ακεραιότητας της Κύπρου.

Πρόσφυγες στην ίδια την πατρίδα τους

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει αναλάβει διάφορες πρωτοβουλίες για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος και την επανένωση του νησιού με διαδοχικούς γύρους διακοινοτικών συνομιλιών που διεξάγονται από το 1974. Η πρόοδος, δυστυχώς, έχει υπονομευθεί με ποικίλους τρόπους από την τουρκική πλευρά και την τουρκοκυπριακή ηγεσία, που επιδιώκουν μια διευθέτηση που θα άφηνε την Κύπρο μόνιμα διαιρεμένη.

Η ελληνοκυπριακή πλευρά, από την άλλη, εμμένει σε μια πραγματική επανένωση της χώρας: του εδάφους, του λαού, των δεσμών και της οικονομίας της.

Ένας Τούρκος λοχίας μιλά για δολοφονίες, βιασμούς και πλιάτσικο

Ο Ρόνι Αλάσορ μεγάλωσε με τις μαρτυρίες ενός συγχωριανού του που πολέμησε στην “απελευθέρωση” της Κύπρου και τα δημοσιεύματα των τουρκικών εφημερίδων.

Χρόνια μετά, όταν το 1980 λόγω του πραξικοπήματος διέφυγε στο εξωτερικό, άρχισε μεταξύ άλλων να ψάχνει την αλήθεια για το τι πραγματικά συνέβη στην Κύπρο. Ταξίδευσε αρκετά και συγκέντρωσε μαρτυρίες από Τούρκους στρατιώτες που έλαβαν μέρος στην εισβολή. Τις συγκέντρωσε και το 1999 τις συμπεριέλαβε στο βιβλίο του “Διαταγή: Εκτελέστε τους αιχμάλωτους (το 2001 κυκλοφόρησε και στα ελληνικά από τις Εκδόσεις Καστανιώτη). Από εκεί είναι και τα αποσπάσματα από τη μαρτυρία του δεκανέα Μουσταφά Ονγκάν:

«Τον Ιούλιο του 1974 υπηρετούσα στην Άγκυρα. Ένα απόγευμα μάς ανακοίνωσαν ότι θα συμμετείχαμε τάχα σε κάποια νατοϊκή άσκηση. Όπως μας είπαν, η μονάδα μας έπρεπε να μετακινηθεί. Έτσι νομίζοντας ότι πηγαίναμε σε άσκηση, μεταφερθήκαμε στο λιμάνι της Μερσίνας, νότια παράλια της Τουρκίας. Εκεί μας μάζεψαν οι ανώτεροί μας και μόνο τότε μας αποκάλυψαν ότι θα πάμε να “σώσουμε” την Κύπρο. Στην Κύπρο πήγα απ’ την αρχή της εισβολής και παρέμεινα εκεί για περίπου 3-5 μήνες. Αυτά που έζησα και είδα ακόμη και σήμερα μου φέρνουν εφιάλτες. Η πείνα, η δίψα, η ψυχολογική ένταση ήταν ανυπόφορες. Πρώτη φορά βρέθηκα τόσο κοντά στο θάνατο και πρώτη φορά συνειδητοποίησα την αξία της ζωής....

Σε λίγες μέρες αρχίσαμε τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στα γύρω χωριά. Κατά την πραγματοποίηση αυτών των επιχειρήσεων, που έμειναν γνωστές με το όνομα “Επιχειρήσεις Σκούπα”, στην ουσία ο τουρκικός στρατός και οι Τουρκοκύπριοι Μουτζαχίντ δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να λεηλατούν τις περιουσίες των Ελληνοκυπρίων, να βιάζουν γυναίκες και μικρά κορίτσια, να δολοφονούν αμάχους, ακόμη και μικρά παιδιά.

Εδώ δεν ίσχυαν οι διεθνείς συμβάσεις και οι κανόνες του πολέμου. Οι συμμορίες των Μουτζαχίντ, που υποτίθεται πως ήταν υπό τις διαταγές των αξιωματικών του τουρκικού στρατού, ήταν αυτοί που είχαν το γενικό πρόσταγμα και αποφάσιζαν για όλα. Το τραγικό σε αυτή την υπόθεση είναι πως παρίσταναν τους ήρωες και νόμιζαν ότι επιτελούν εθνικό και θεάρεστο έργο. Αυτοί αποφάσιζαν και για τις ομαδικές εκτελέσεις των αιχμαλώτων. Έλεγαν γεμάτοι κυνισμό: “Τι να τους κάνουμε; Αν δεν τους σκοτώσουμε, θα έχουμε να τους ταΐζουμε”....

Στο χωριό Μόρα, (Μέριτς), κοντά στην Λευκωσία, εκτελέστηκαν ομαδικά, δηλαδή δολοφονήθηκαν 100 περίπου Ελληνοκύπριοι. Ήταν κάτοικοι του χωριού και άλλοι που κατέφυγαν εκεί από τις γύρω περιοχές. Μεταξύ των ανθρώπων που σκοτώθηκαν στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από τις εξόδους του χωριού υπήρχαν ηλικιωμένοι, γυναίκες και παιδιά. Μετά την απάνθρωπη εκείνη σφαγή, τα πτώματα έμειναν άταφα για περίπου μία εβδομάδα και στη συνέχεια τάφηκαν διαμελισμένα (με εκσκαφέα) σε ομοδικό τάφο.

Από τους Ελληνοκύπριους που πιάναμε αιχμαλώτους αλλά και του από αυτούς που σκοτώναμε στο δρόμο παίρναμε ό,τι πολύτιμο είχε πάνω τους, λεφτά και χρυσαφικά. Ειδικά οι διοικητές μας ήταν αυτοί που, όταν γύρισαν πίσω στην Τουρκία από την “Επιχείρηση Ειρήνη” στην Κύπρο, ήταν πλούσιοι. Αυτοί ήταν που διέπραξαν τα περισσότερα εγκλήματα και τις περισσότερες λεηλασίες....

“Και Τουρκοκύπριοι έπεσαν θύματα του τουρκικού στρατού και των παρακρατικών κατά την εισβολή”.

Κατά την περίοδο της εισβολής είχαν και οι Τουρκοκύπριοι το μερίδιό τους στις ταπεινώσεις και τους εξευτελισμούς από τον τουρκικό στρατό και τους παρακρατικούς.

Θα αναφέρω ένα περιστατικό: Έξω από το χωριό Μόρα είδαμε δύο νεαρές κοπέλες που βιάδιζαν μόνες τους. Εμείς τις συλλάβαμε, όπως είχαμε εντολή να κάνουμε με όποιον κυκλοφορούσε στην περιοχή. Όπως μας είπαν οι ίδιες οι κοπέλες, ήταν Τουρκο-κύπριες.

Ακολουθώντας την τυπική διαδικασία, τις παραδώσαμε στους ανωτέρους μας. Αργότερα ακούσαμε ότι τις βίασαν οι ίδιοι οι διοικητές μας....

Μία από τις φρικτότερες αναμνήσεις μου από εκείνη την περίοδο είναι η εξής: Σ' ένα αγρόκτημα κοντά στην παλιά πόλη της Λευκωσίας βρήκαμε κρυμμένο μέσα σ' ένα στάβλο έναν άοπλο νεαρό Ελληνοκύπριο. Ήταν 20 έως 23 χρονών. Οι Μουτζαχίντ, σε συνεργασία με τους επικεφαλής μας, αφού βασάνισαν τον νεαρό με τον πλέον απάνθρωπο τρόπο, τον δολοφόνησαν εν ψυχρώ.

Αυτό το γεγονός ήταν καθοριστικής σημασίας για εμένα. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η καρδιά μου ράγισε από αυτή την κτηνωδία και σκέφτηκα πως οι δήθεν ελευθερωτές, αυτοί που βρίσκονταν στην Κύπρο τάχα για την ειρήνη, ήταν στην πραγματικότητα τέρατα.

Αλήθεια τίποτα το ανθρώπινο δεν έβρισκα στις πράξεις τους. Προς το παρόν αυτά μόνο μπορώ να σας πω. Αν μου το επιτρέψει η υγεία μου στο μέλλον και αν υπάρξει εγγύηση για τη ζωή μου, θα μπορέσω να σας διηγηθώ με λεπτομέρειες όσα έζησα στην Κύπρο....

Ο Ρόνι Αλάσορ αναφέρει στο σημείωμα που συνοδεύει την μαρτυρία του Ονγκάν: Η αφήγηση αυτή του Μουσταφά Ονγκάν έγινε σε κάποια πόλη της Γερμανίας, όπου ζούσε ως πολιτικός πρόσφυγας, και πρωτοδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Ozour Politika, που εκδίδεται και κυκλοφορεί στην Ευρώπη.

Μετά την δημοσίευση της αφήγησης αυτής ο Ονγκάν δέχθηκε απειλές για τη ζωή του από ακροδεξιές τουρκικές οργανώσεις. Στη συνέχεια η γερμανική κυβέρνηση αποφάσισε να τον απελάσει μαζί με την οικογένειά του στην Τουρκία. Έκτοτε ο Μουσταφά Ονγκάν εξαφάνισε τα ίχνη του. Η οικογένειά του τελικά απελάθηκε στην Τουρκία και αυτή τη στιγμή ίσως βρίσκεται σε κίνδυνο....

Διαβάστε όλο το άρθρο: www.mixanitouxronou.gr/enas-tourkos-lochias-thimate-tin-isvoli-tou-1974-stin-kipro/

Οι έποικοι και η τουρκική προπαγάνδα

«...η άφιξη και εγκατάσταση των Τούρκων εποίκων είναι το πιο αξιοσημείωτο δημογραφικό γεγονός στην Κύπρο από το 1974...»

Οι έποικοι:

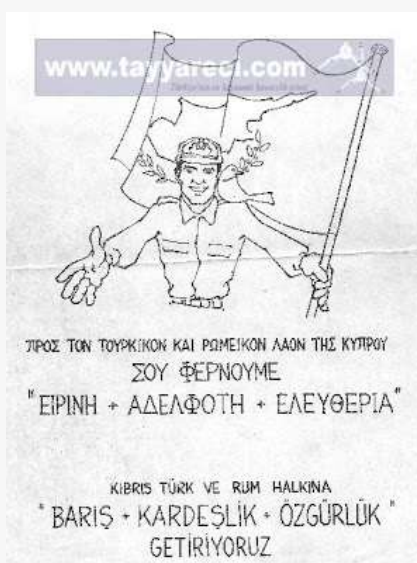
- Δεν είναι οικονομικοί μετανάστες
- Δεν είναι εποχιακοί εργάτες
- Δεν είναι πρώην κάτοικοι της Κύπρου που επιστρέφουν στο νησί.

Οι έποικοι είναι κυρίως βοσκοί, χωρικοί, χειρώνακτες από την Ανατολία, μαζί με έναν μικρό αριθμό από μάνατζερ, επιχειρηματίες και συνταξιούχους Τούρκους στρατιωτικούς που στάλθηκαν στην Κύπρο βάσει προμελετημένου και συστηματικού πολιτικού σχεδίου της τουρκικής κυβέρνησης που αποσκοπεί:

- Στην αλλοίωση του δημογραφικού χαρακτήρα της Κυπριακής Δημοκρατίας.
- Στη δημιουργία μίας νέας πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας μετά την ολοκλήρωση της εθνοκάθαρσης της κατεχόμενης Κύπρου.
- Στο να προκαταλάβει οποιαδήποτε μελλοντική πολιτική διευθέτηση επικαλούμενη ανθρωπιστικούς, ιδιοκτησιακούς ή άλλους λόγους.
- Στη μεταβολή της δημογραφικής δομής της τουρκοκυπριακής κοινότητας.
- Στον έλεγχο της πολιτικής δύναμης στην κατεχόμενη Κύπρο μέσω της εξάρτησης των εποίκων από τις κατοχικές αρχές.
- Στην εξασφάλιση εκπαιδευμένων εφεδρειών για τον στρατό κατοχής. Όλοι οι άρρενες έποικοι έχουν εισέλθει στην Κύπρο μετά την εκπλήρωση της στρατιωτικής τους θητείας στην Τουρκία

Προπαγανδιστική φωτογραφία των Τούρκων που εμφανίζει έναν Υπαξιωματικό τους, να προσφέρει τσιγάρο σε Ελληνοκύπριο που μόλις έχει συλληφθεί αιχμάλωτος. Αμέσως μετά τη φωτογράφιση ο αιχμάλωτος εκτελέστηκε...

Προπαγανδιστικά φυλλάδια που ρίχθηκαν από τα Τουρκικά αεροσκάφη στα πλαίσια του ψυχολογικού πολέμου και αφίσα της απόβασης των Τούρκων στην Κύπρο.

Οικονομική καταστροφή

Η τουρκική εισβολή και κατοχή επέφερε οικονομική κατάρρευση στο βόρειο τμήμα του νησιού, το οποίο πριν το 1974 ήταν το πλουσιότερο και το πιο ανεπτυγμένο. Το 70% των πλουτοπαραγωγικών πόρων της Κύπρου χάθηκε, ενώ 30% του εργατικού δυναμικού κατέστησαν άνεργοι.

Μεγάλο μέρος της πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς στο κατεχόμενο τμήμα έχει καταστραφεί και υποστεί βανδαλισμούς, ενώ χώροι λατρείας έχουν βεβηλωθεί.

Η καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς έχει διαπραχθεί σε μεγάλο βαθμό από τον τουρκικό στρατό και Τούρκους υπηκόους και συνεχίζεται ακόμη με τη συνεργία της κατοχικής δύναμης.

Το δημοψήφισμα

Στις 24 Απριλίου 2004 ζητήθηκε από το λαό της Κύπρου να εγκρίνει ή να απορρίψει σε χωριστά και ταυτόχρονα δημοψηφίσματα στις δύο κοινότητες, την πρόταση του Γενικού Γραμματέα για μια συνολική διευθέτηση του κυπριακού προβλήματος (Σχέδιο Ανάν V).

Με σαφή πλειοψηφία 75,8%, οι Ελληνοκύπριοι απέρριψαν το προτεινόμενο σχέδιο γιατί θεώρησαν ότι το τελικό κείμενο δεν ήταν ισορροπημένο και δεν ικανοποιούσε τις βασικές τους ανησυχίες αναφορικά με την ασφάλεια, τη λειτουργικότητα και τη βιωσιμότητα της λύσης. Με την ψήφο τους οι Ελληνοκύπριοι απέρριψαν το συγκεκριμένο ατελές Σχέδιο που τέθηκε ενώπιόν τους, επειδή δεν οδηγούσε στην πραγματική επανένωση των θεσμών, του λαού, του εδάφους και της οικονομίας της Κύπρου.

Αντίθετα, οι Τουρκοκύπριοι (συμπεριλαμβανομένων των ψήφων των παράνομων εποίκων από την Τουρκία) με μια πλειοψηφία 64,9% ψήφισαν υπέρ του Σχεδίου.

Η αρνητική έκβαση του δημοψηφίσματος κατέστησε το Σχέδιο Ανάν άκυρο στο σύνολό του. Ωστόσο, η κυπριακή Κυβέρνηση παρέμεινε αταλάντευτα δεσμευμένη στην αποστολή των καλών υπηρεσιών του Γενικού Γραμματέα και σε μια ουσιαστική ειρηνευτική διαδικασία που θα διευκολύνει την επίτευξη μιας συνολικής διευθέτησης. Συνεπώς, επιδίωξε να δώσει νέα ώθηση στην ειρηνευτική διαδικασία για την εξεύρεση μιας κοινά αποδεκτής λύσης που να ικανοποιεί τις ανησυχίες όλων των Κυπρίων.

Αγγίζοντας το σήμερα...

Σήμερα οι δρόμοι του παραλιακού θέρετρου της Αμμοχώστου παραμένουν ανατριχιαστικά σιωπηλοί και έτσι είναι εδώ και δεκαετίες...

Σε διάφορα δημοσιεύματα γίνεται λόγος για «στοιχειωμένα στιγμιότυπα» από την πόλη της Λευκωσίας, της μοναδικής μοιρασμένης πόλης στον κόσμο, η οποία διαχωρίζεται από την «πράσινη γραμμή» του ΟΗΕ. Με μήκος γύρω στα 112 μίλια διαχωρίζει το κατεχόμενο από την Τουρκία βόρειο μέρος της νήσου από την ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία.

Δικαστικές αποφάσεις από διεθνή και εθνικά δικαστήρια στη Δυτική Ευρώπη, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο Ηνωμένο Βασίλειο προσφέρουν μία σημαντική ανεξάρτητη καταγραφή των συνεπειών της τουρκικής εισβολής του 1974 και της συνεχιζόμενης κατοχής τμήματος της Κύπρου από την Τουρκία. Επιβεβαιώνουν επίσης τη νομιμότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας και της κυβέρνησής της. Οι αποφάσεις αυτές αποτελούν μία σημαντική βάση για οποιαδήποτε μελλοντική συνολική διευθέτηση του κυπριακού προβλήματος.

Ιστορική Αναδρομή (...συνέχεια από τη σελίδα 1)

Φραγκοκρατίας, ενώ οι Αρχιεπίσκοποι αποκτούν Εθναρχικό ρόλο.

Κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 οι Έλληνες της Κύπρου πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος, με την εκτέλεση του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, τριών Επισκόπων κι εκατοντάδων προκρίτων.

ΑΓΓΛΟΚΡΑΤΙΑ 1878 – 1960 & ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Οι Κύπριοι ευελπιστούν ότι κατά την περίοδο αυτή θα εκπληρωθούν οι εθνικοί τους πόθοι για Ένωση με την Ελλάδα. Γι' αυτό ακριβώς συμμετέχουν σε όλους τους αγώνες του Ελληνικού Έθνους καθώς και στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους. Σταδιακά όμως συνειδητοποιούν το μάταιο της προσπάθειάς τους και αρχίζουν ένοπλο αγώνα (αγώνας Ε.Ο.Κ.Α. 1955 – 1959). Τελικά, με τις Συμφωνίες Ζυρίχης- Λονδίνου η Κύπρος ανακηρύσσεται **Ανεξάρτητη Δημοκρατία (1960)**.

Μετά τις διακοινοτικές ταραχές (1963), οι Τουρκοκύπριοι αποχωρούν από την Κυβέρνηση και από τότε δε συμμετέχουν στη διακυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ακολουθεί μια περίοδος σημαντικών εξελίξεων και γεγονότων (τα γεγονότα του 1964, 1967 κ.ά.) με αποκορύφωμα το πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου 1974 και την τουρκική εισβολή της 20^{ης} Ιουλίου 1974, η οποία επέφερε τραγικές συνέπειες για τον τόπο (κατοχή, πρόσφυγες, αγνοούμενοι, οικονομική καταστροφή κτλ.).